

Dominee Fiet

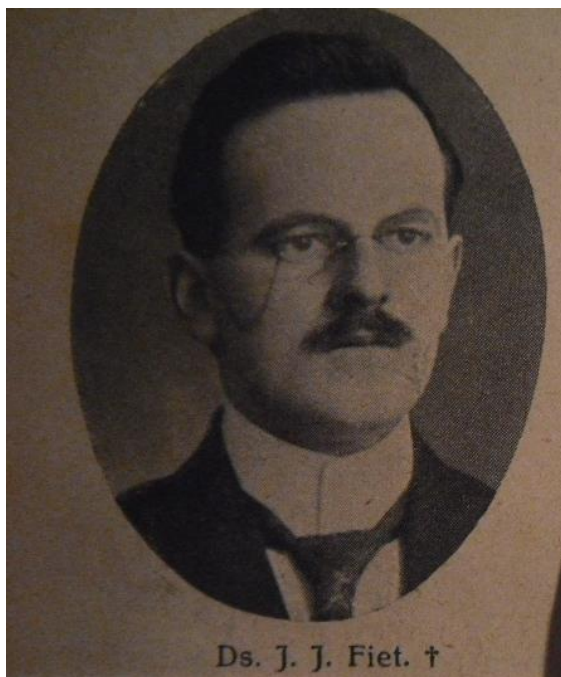
In 1914 kreeg de Kedichemse Hervormde Gemeente, na een jarenlange vacature, weer een eigen dominee. In juli werd Jacobus Johannes Fiet, kandidaat en waarnemend predikant te Odoorn, in Kedichem in zijn ambt als predikant bevestigd.

De jonge predikant, die nog ongehuwd was, vestigde zich samen met zijn zuster Dien in de Kedichemse Pastorie. Met veel toewijding ging hij aan de slag in zijn nieuwe gemeente.

Hij wist jong en oud te boeien tijdens de zondagse diensten.

In Kedichem was men zeer gelukkig met de nieuwe predikant. Het was dan ook een enorme schok, toen ds. Fiet op zondag 28 maart 1915, plotseling overleed. De dag er voor werkte hij nog aan zijn preek voor de dienst van de volgende dag, waarin hij een aantal jonge lidmaten zou bevestigen. Hij voelde zich wat moe, maar niet ziek. Het leek niet ernstig. Toch werd de dokter geraadpleegd. Een dag later stierf ds. Fiet. Hij was pas 26 jaar oud.

Heden overleed, na een korte maar hevige ongesteldheid, onze geliefde Zoon en Broeder

JACOBUS JOHANNES FIET,
 Predikant te Kedichem,
 in den ouderdom van ruim 26 jaren.
 Kedichem, 28 Maart 1915.

Groningen. { A. FIET.
 M. M. FIET —
 SMEDES.

Nieuw-Weerdinge. { A. J. J. FIET.
 P. G. J. FIET —
 BEEKMAN.

Kedichem. DIEN FIET.

De begrafenis zal plaats hebben op Donderdagvoorm. a s te Groningen.

Op woensdag 31 maart nam de Kedichemse bevolking afscheid van een geliefde predikant. Een grote groep belangstellenden had zich 's morgens bij de Pastorie verzameld. Met een lijkkoets, gevolgd door

acht volgrijtuigen, werd de kist met het stoffelijk overschot naar het station in Leerdam gebracht. Per trein werd de overledene, vergezeld door een afvaardiging van familie, vrienden en een delegatie uit Kedichem, naar Groningen vervoerd. Hier werd hij de volgende dag begraven.

Kedichem, 5 April. Woensdag 31 Maart werd het stoffelijk overschot van onzen algemeen beminden predikant, den heer J. J. Fiet, naar Leerdam vervoerd, om vandaar per spoor naar zijn geboorteplaats Groningen verzonden te worden, waar het den volgenden dag aan den schoot der aarde zou worden toevertrouwd.

Een groote schaar belangstellende gemeentelieden had zich bij het sterfhuis verzameld, als stille en eerbiedige getuigen van deze droeve plechtigheid. Een drietal kransen werd aan de lijkkoets gehecht: een van zijn jongere, een van zijn oudere leerlingen en een van de gemeente. Bij de lijkkoets sloten zich een achttal volgrijtuigen aan, waarin kerkelijke en burgerlijke colleges vertegenwoordigd waren, benevens de jonge lidmaten, die hij wel heeft kunnen aannemen maar niet bevestigen en een aantal deelnemende vrienden en vriendinnen. De snelrein van 10 uur uit Leerdam voerde het stoffelijk omhulsel weg, eerbiedig en treurig nagestaard door de achterblijvenden, die niet licht, het bezielend woord en den gezegenden omgang van dezen jongen predikant zullen vergeten.

Een deputatie uit de gemeente vergezeld de familie naar Groningen om hun voorganger de laatste eer te bewijzen.

Ds. Boele van Groningen, die den overledene van zijn prille jeugd af kende, vertolkte in een keurige rede den weemoed van de breede schaar, die was opgekomen, om hun bloedverwant of vriend de laatste eer te bewijzen en van zijn gemeente, waar jong en oud onder den indruk is van dit treurig verlies.

Een deputatie uit de gemeente vergezeld de familie naar Groningen om hun voorganger de laatste eer te bewijzen.

De lijkbaar was letterlijk bedolven onder de bloemstukken. 33 kransen en palmtakken dekten haar als getuigen van de hoogachting, die ook daar den overledene werd toegedragen.

Albert Fiet, de vader van de overleden dominee, was hortulanus van beroep. Dat is iemand die is belast met het technische beheer van een botanische tuin. Albert Fiet plantte, ter nagedachtenis aan zijn zoon, enkele wilde wingerds tegen de Kedichemse kerkmuur. Binnen enkele jaren waren de voorgevel en de toren er helemaal mee begroeid.

Vele tientallen jaren kleurde de kerk in het najaar prachtig rood. Een herinnering aan de jonge dominee, die zo kort de Kedichemse kerk diende.

Bram van Es

37^e jaargang / nummer 111 / december 2018